

Hlas severu

11 ZPRAVODAJ MěstNV VE VARNSDORFU • ČERVEN 1990 • 1 Kčs

VÝSLEDKY VOLEB VE VARNSDRFU PRO OF VÍCE JAK POLOVINA VOLIČŮ

Volby do zastupitelských orgánů jsou za námi a naše občany bude jistě zajímat, jakých výsledků dosáhly jednotlivé strany a hnutí. Než se podíváme na tabulku výsledků, musíme vyzdvihnout vysokou, více než 95% účast našich občanů ve volbách. Dále je třeba vyslovit poděkování všem, kteří se o hladký průběh voleb ve městě nejvíce zasloužili. Jsou to především členové okrskových volebních komisí, poslanci a jejich pomocníci z řad členů občanských výborů. Nesmíme zapomenout ani na brigádníky, pomáhající přímo na národném výboru, a to p. K. Benedikta, J. Seitla, J. Golu a Vl. Lászla. Uznání si zaslouží i zapisovatelky volebních komisí, které byly z řad zaměstnankyně MěstNV jmenovány radou MěstNV. Pomáhali i žáci našich středních škol a učilišt. O ostrahu volebních místností se postarali dobrovolníci z řad našich občanů (požárníci, kynologové, členové PS VB a další).

Ještě k vysvětlení různosti údajů u celkového počtu zapsaných voličů — jsou ovlivněny občany, kteří u nás volili na volišské průkazy, tj. nejsou trvale bydlící ve Varnsdorfu.

Strana (hnutí, koalice)	SL	%	SN	%	ČNR	%
3 Čs. strana socialistická	332	3,00	505	4,50	457	4,10
4 Hnutí za občanskou svobodu	70	0,60	52	0,50	—	—
6 Svobodný blok	157	1,40	174	1,60	216	1,90
7 Občanské fórum	6 510	58,80	6 067	54,60	6 152	55,70
8 Sdružení pro republiku koalice	207	1,90	264	2,30	250	2,20
9 Volební seskupení zájmových svazů	91	0,80	101	0,90	125	1,10
10 KSČ	1 489	13,40	1 544	13,90	1 427	12,90
11 Spojenectví zemědělců a venkova	261	2,40	253	2,30	280	2,30
12 Spolužiti	8	0,07	—	—	—	—
13 Čs. demokratické fórum	55	0,50	82	0,70	60	0,50
18 Strana zelených	770	6,90	747	6,70	894	8,10
19 Hnutí čs. porozumění	23	0,20	22	0,20	—	—
21 Sociální demokracie	565	5,10	705	6,30	823	5,60
22 Strana přítel piva	68	0,60	57	0,50	83	0,70
23 Křesťanská a demokrat. unie	474	4,30	527	4,70	494	4,40
CELKEM HLASŮ	11 080	95,20	11 100	95,40	11 041	95,00
Zapsáno celkem voličů	11 641		11 631		11 626	

Rómská občanská iniciativa

Pod patronací OF ve Varnsdorfu se 28. května 1990 konala v kinokavárně ustavující schůze MO ROI (Rómská občanská iniciativa). Mezi účastníky a řečníky byl také starosta města pan J. Mašín, který hovořil o možnostech vzájemné spolupráce.

Sedesát šest přítomných Rómů volilo předsedu místní organizace. Stal se jím pan David Vilim. V diskusi se hovořilo o volbách, o sociálních,

bytových a školských záležitostech Rómů. Kriticky a v mnoha případech nesouhlasně přijali varnsdorští Rómové příspěvek zástupce Veřejné bezpečnosti.

Přejeme zdar této rómské politické iniciativě a věříme, že najde společnou řeč s MěstNV i politickými stranami ku prospěchu svému, našeho města i dalšího spolužití s ostatními obyvateli.

-JR-

Soc. demokracie po volbách

Výbor místní organizace Československé sociální demokracie projednal výsledky voleb do FS a ČNR a vyslovil s průběhem voleb v našem městě i s jejich organizací plnou spokojenosť. Děkuje všem voličům, kteří vyslovili sociální demokracii svým hlasem podporu, a bere jejich důvěru jako závazek pro svou další činnost. Zároveň vyjadřuje svou připravenost i nadále spolupracovat se všemi demokratickými silami v našem městě.

Město nebo víska tvoří nejen kostel, muzeum, klášter, hrad, divadlo nebo jiná kulturní nebo historická památka, ale i řeka, zeleň sadů a parků se sochami, kopec a na něm zámeček, různé přírodní nebo architektonické zajímavosti aj. Ale především je tvoří lidé a z jejich řad pak významné osobnosti. A s nimi byly a jsou

Nezapomínejme!

vždy potíže, protože svým duchem převyšují běžný, naoko spořádaný všední život. A právě osobnosti onen život obohacují krásou umění, širším pohledem na svět, hubším poznáním technických a vědeckých záznaků, hloubkou citu ...

Lidský život ubíhá rychle a člověk nikdy ztráta není tím, jakým byl, ani tím, jakým zrovna je. Ale osobnosti vždy po sobě zanechávají stopy v srdečích a duších, i tehdy, když nejsou už mezi námi. Nejhorší je, když takoví lidé jsou umlčováni; toho jsme byli svědky v nedávné minulosti. Jejich duch odolal nejen tomuto násilí, ale i mnohé závisti, která se nikdy nedotýká prostřednosti, ale vždy směřuje k tomu, co vyniká.

K takovým osobnostem ve Varnsdorfu patřil ředitel Stále scény Milan Drahorád. Organizátor společenského a kulturního života ve městě. Pod jeho vedením bylo uskutečněno mnoho divadelních představení a uměleckých pořadů, na které se stále vzpomíná. Podílel se na uvádění pořadů, protože měl smysl pro dramatické umění a hlavně pro humor. Byl jím naplněn a při každém setkání s ním jej rozdával. Byl nevyčerpatelnou studnicí vtipů. Podával každého nadostí ze života. Ta mu v sedesátém devátém roce byla znepříjemněna po uvedení pořadu „Každý má tu svou“, kdy jako konferenciér projevil nesouhlas s příchodem Sovětské armády do naší republiky. Jeho postoj k událostem vystihovala i závěrečná skladba uvedeného pořadu, příseň „I ve zlých dobách chci žít!“ A Milan Drahorád, i když byl postižen nepřízní tehdejší doby a zároveň dlouhotrvající chorobou, neustále v sobě nosil optimismus a chuť žít. Vše těžké až nesnesitelné překonával humorem. A na takové osobnosti bychom nikdy a nikde neměli zapomínat. Měli bychom si z nich brát příklad a onu sflu k životu. A když už žijeme, tak žijme tak, jak chceme sami, a nikoliv, jak si to přejí jiní. To je v silách každého člověka, aby byl tím, čím je! JOSEF POLÁČEK

BYDLENÍ VČERA, DNES A ZÍTRA

Do roku 1945 mělo naše město až o třetinu více obyvatel. Nároky na bydlení byly ovšem daleko skromnější, dvě rodiny v jednom bytě nebyly žádnou výjimkou, každý pokojík byl využitý, spalo se i v kuchyni a podle vybavení bychom tyto byty dnes zařadili až do 4. kategorie. S postupnou výstavbou a modernizací jsme se přes všechny nedostatky dostali za uplynulá léta na kvalitativně mnohem vyšší úroveň. Většina z nás bydlí v moderních a pěkných bytech, mnozí z nás si postavili či upravili hezké domy. Družstevní bytová výstavba poskytla stovkám rodin nový domov.

Podle odhadu asi polovina varnsdorfských občanů bydlí v tzv. státních bytech, které obhospodařuje místní Bytový podnik, s jehož ředitelem panem Karlem Vackem jsme připravili následující rozhovor.

Na úvod bylo jistě zajímavé uvést několik údajů o velikosti a složení bytového fondu, který spadá pod váš podnik.

Bytový podnik je už druhým rokem samostatným podnikem, spadajícím pod městský národní výbor, ovšem jeho působnost nekončí hranicemi Varnsdorfu. Spadají pod něj státní byty v Dolním a Horním Podluží, v Jiřetíně, Chřibské a na Studánce. Celkem to činí 2670 bytů v 501 domech. K tomu musíme připočítat 183 nebytových prostor — většinou prodejny a provozoven.

Bez zajímavosti není ani stáří bytového fondu. Více jak polovina, tj. 53 % domů, bylo postaveno do roku 1900, do roku 1945 31 % a po roce 1950 16 %. Podíváme-li se na zařazení bytů do kategorií, vidíme následující dělení: v 1. kat. 36 %, 2. kateg. 34 %, 3. kat. 13 % a ve 4. kat. 17 %. Třicet procent bytů máme v tzv. novostavbách.

Tak velký bytový fond si vyžaduje značné prostředky na údržbu a obnovu. Jak na tom byl a je váš podnik po finanční stránce?

V letošním roce máme v rozpočtu částku 13 410 000 Kčs. Z toho ze státních zdrojů dostaneme 5 460 000 Kčs, rozdíl je naplněn nájemným. Toto číslo se v posledních letech nijak nelíšilo. Ze státních prostředků se návíc uskutečňovaly generální opravy; ročně se tak podařilo získat 5 až 6 bytů, tj. 1 dům.

Hovoří se o zavedení ekonomického nájemného. Jak se to v praxi projeví v hospodaření bytového podniku? Dostanou nájemníci za vyšší nájem odpovídající služby na úseku vybavení, údržby a opravy bytů?

Ještě před zavedením ekonomického nájemného dojde v příštím roce k rozšíření bytů podle jiných hledisek, než tomu bylo doposud při zařazování do 1.—4. kategorie. Kromě velikosti a vybavení bytů se bude např. přihlížet i k tomu, zda okna bytů vedou na sever či na sluneční stranu. Samotné zvýšení nájemného však nezpovede ke zvýšení celkové částky na naše hospodaření, ale má jen nahradit částku, kterou dnes dostáváme od státu jako dotaci.

Jaká je tedy naděje, že se někdy zlepší stávající situace?

Východisko vidím v efektivnějším využití prostředků. Tak například stávající organizace, které nám dodavatelsky poskytují různé služby a práce, jsou velmi drahé. Podaří-li se nám zajistovat opravy levněji, vystačit peníze na více akcí. Mnoho si slibují od vznikajících soukromých firem a řemeslníků, kteří při menších provoz-

ních nákladech budou jistě levnější. Proto se přimlouvám za podporu tohoto druhu podnikání se vším, co k tomu náleží, tj. vybavení a materiální zabezpečení. Rovněž racionálnějším využitím vlastních sil a zdrojů můžeme a musíme přispět ke zlepšení činnosti našeho podniku. To nejsou obvyklé fráze, ale životní nutnost, jinak by to nešlo.

Vím, že byste se některých, zejména menších domů, nejradiji zbavili tím, že by si je nájemníci od státu odkoupili. Jaká je situace na tomto úseku.

Prodej bytů do vlastnictví se zatím nepodařilo, až na malé výjimky, realizovat. Domy, které za něco stály a nepřesáhly výměrem 120 m², jsou už prodané. O obytné domy nad tuto výměru už mnoho lidí nestojí, neboť se jen stěží zbavují nájemníků, kteří v domě bydlí. Změnu očekávám od chystaných nových zákonů. Prodej jednotlivých bytů nám mnoho nevýřeší, když dům jako celek zůstane nadále v péči Bytového podniku.

Projdeme-li domy patřící Bytovému podniku a porovnáme-li je s domy, patřícími bytovému družstvu Průkopník, už na první pohled vidíme rozdíl jak v čistotě, tak i v zachovalosti společných prostor. Řekl bych, že ve dvojí stejných domech je ten rozdíl vidět nejlépe. Zatímco „družstevníci“ díky své samosprávě pečují o svůj dům téměř jako soukromí majitelé, obyvateli státních bytů jako by necítili potřebu zachovávat pořádek a šetřit společný majetek. Není to ve všech domech stejně, ale platí to bohužel v mnoha případech. Nebylo by zavedení domovníků cestou, jak snížovat náklady na opravy?

Víme o tomto rozdílu a jsme zatím bezmocní. Stačí několik nezodpovědných nájemníků nebo jejich dětí, aby společné prostory a chodby byly v dezelatním stavu. Připočteme-li k tomu chybějící pravidelnou údržbu, je stav takový, jaký je. Domovníci, tak jak jsme je znali v minulosti, by se mohli stát řešením. Zatím však nevíme, jakou formou je honorovat. S nastávající samostatností národních výborů se snad i tuto otázku podaří v brzké době vyřešit.

Našich třicet údržbářů za současných podmínek stačí jen na běžnou údržbu. Proto výtáme každou iniciativu nájemníků a svépomocné akce, které pomáhají při údržbě a obnovování bytového fondu. Jenom se bojím, že až dojde ke zdražení nájemného si nájemníci řeknou — „byfáku“, staraj se, já jsem nájem zaplatil, ostatní je tvá starost. Na takový režim ještě dlouho nebudejme mít.

Co dodat na závěr? Jenom asi tolik, že i v této oblasti doplácíme na hříchy minulého režimu, který nechal domy zchátrat, a že i zde, tak jako v jiných případech, se napřed bude zdražovat a až potom se můžeme zeptat — co za to?

Rozmlouval R. DAUSCH

§ PARAGRAFY §

● Pozor na antény! Na snadno dostupných balkónech přicházejí zloději lacino k televizním anténám. 30. dubna například v ulici Budovatelů, dům čp. 2375.

● Na OO VB jsou hlášeny případy znásilnění a pokusů o znásilnění. Přesně o tom, abychom varovali důvěřivé dívky a také jejich rodiče.

● Na zdražování cigaret chtěla vydělat vedoucí obchodu s potravinami. Včasné kontrola podvod ohlášila.

● Sami občané dostihli a předali k potrestání pachatele, který v našem městě rozbitel výlohy a zcizoval vystavené zboží. Při útěku ke kinokavárně ukradené věci odhadoval. Má na svědomí čtyři výlohy.

● OO VB přijalo telefonát, že v parku u budovy stálé scény spí dva opilí muži a vedle nich leží aktovky s větším množstvím cigaret. Byly jako aktéři vloupání zadrženi dívky, než byla krádež cigaret v restauraci Be-seda ohlášena.

● Množí se další případy krádeží jízdních kol. Upozorňujeme zároveň, že větší množství znova nalezených kol se nachází na OO VB (15—20 kusů) a také na MěstNV (informace na NV u p. Ferkla).

● Byl zjištěn a zadržen pachatel několika vloupání a krádeží (nabíječka v soukromé garáži, jízdní kolo, dva počítací v Pekle ZK Elite, motocykl MZ v NDR aj.). Mladý provinilec byl s vědomím prokurátora propuštěn, ale na odcizeném jízdním kole se znova vypravil do NDR, ukradl další motocykl MZ a zpět překročil hranice ilegálně. Byl dopaden a se souhlasem prokurátora svobody neuzívá.

Zprávy z matriky

ZLATOU SVATBU oslavili v měsíci květnu manželé Zdeňka a Oldřich Dědečkovi.

SŇATKY V KVĚTNU

Dne 5. května:

Otto Netuka — Pavla Dušková

Dne 26. května:

Jan Šváger — Milena Kosinová

NAROZENÍ V KVĚTNU

2. 5. Jaroslava Ulverová — dcera
7. 5. Hana Gregorová — syn
23. 5. Marcela Běliková — syn

Ořech bude hodně tvrdý

V předminulém čísle jsme v článku „Nevíme, co dýcháme“ napsali, že vyřizování problému znečištění ovzduší bude tvrdým oříškem, na který naše zuby budou slabé. V redakci máme odpověď místopředsedy SČKNV pana ing. St. Klímy na stížnost naší veřejnosti na špatné ovzduší. Obsah dopisu sice dává naději, že naše stížnost nezapadla mezi ty předcházející, ovšem vyřizování si vyžádá delší čas. Posuďte sami:

Jsme si vědomi toho, že k řešení problematiky životního prostředí v pohraničních oblastech ČSFR, NDR a PR je třeba neprodleně obnovit mezinárodní jednání, a to včetně řešení lokálních problémů. Proto jsme tento požadavek zahrnuli do okruhu problémů Severočeského kraje, předkládaných k rozhodnutí vlády České republiky. V rámci obnovení mezistátních jednání s NDR budeme požadovat i řešení problémů životního prostředí ve Šluknovském výběžku. Současně budeme požadovat, aby se těchto jednání zúčastňovali i zástupci místních orgánů z příslušných lokalit.

Do redakce přišel další příspěvek z řad našich občanů, týkající se výše uvedené problematiky. Napsal jej pan P. Vychodil a zní následovně:

V roce 1989 bylo zkoumáno ovzduší v našem výběžku odborníky. Myslím, že jejich obsáhlá zpráva by měla být zveřejněna v krajském, okresním a hlavně v místním tisku. Jejímu pře-

čtení na náměstí ve Varnsdorfu bylo přítomno jen málo lidí. Seznámit by se s ní měli všichni občané žijící na Šluknovsku.

Ve zprávě se uvádí, co vše „kočičina“ v NDR citlivějším občanům způsobuje, zvláště pak dětem. Zvracení, průjmy, bolesti hlavy, pálení v krku a pálení očí. Zdravotníci tvrdí, že tyto potíže jsou zdraví neškodné, hnůj také smrdí. Nevím, ale maminky malých dětí asi toto ujištění nestáří. Ptal jsem se na tento problém zdravotníku na besedě o životních podmínkách našeho území. Bylo mi vysvětleno, že občan učít „kočičinu“, rozčílí se, a to má za následek zdravotní potíže. S notou dávkou fantazie uvěřím tomu, že rozčilený člověk může mít zažívací potíže, ale nechce se mi věřit, že z rozčilení někoho pálí v krku a v očích.

Ve zprávě se uvádí, že zápal přichází pravděpodobně z plynárny ve Schwarze Pumpe. Pokud však vím, z jiných plynáren podobná „kočičina“ nepřichází a ani dříve ve Schwarze

Pumpe nevznikala. Muselo se tedy plynárně něco porouchat. Za těch pět let, co nás plynárna „kočičinou“ oblažuje, by se však oprava měla už dávno uskutečnit nebo plynárna odstavit. Druhou možností pak je vznik nového provozu, který produkuje nežádoucí zápach.

Vedoucí pracovníci závodů u nás, v NDR, v Evropě a na celém světě velice dobře vědí, kde, kolik a jakých lát vypouštějí do vzduchu a vody, zahraňují do země. Tady se pět let odborníci i laici marně snaží zjistit znečištění ovzduší. Provádí se nákladné monitorování, modeluje se situace na počítači, konají se složitá jednání. To vše stojí peníze, hlavně drahotný čas, a náprava je stále v nedohlednu. Kdyby vedoucí pracovníci otevřeně oznámili, co vypouštějí a kde, byl by celý problém rázem zpoloviny vyřešen.

Hrozí zde ještě jedno nebezpečí. Lidej si na „kočičinu“ zvyknou, smíří se s ní, zjistí, že se s ní nedá nic dělat, přesvědčí sami sebe, že je neškodná, a budou ji brát jako nutné zlo. To bychom však neměli nikdy připustit.

Nebezpečí, že si na nutné zlo zvykne, tu bezesporu hrozí, ovšem buď záležet nyní na nás, do jaké míry se necháme ukolébat silbou. Mnoho zde mohou učinit naši poslanci, dnesní i ti budoucí. Co se týče Hlasu severu, bude vždy připraven přispět svým dílem k podpoře spravedlivých požadavků.

Neděle 9. 6., 7.00 hodin — Otevíráme volební místnost (v noci byl klid, žádná mimořádkaj). Dnes už máme rutinu, navíc většina lidí přišla už včera.

9.00 hodin — Vyjíždíme s přenosnou schránkou (máme asi deset lidí). Všude se setkáváme s úsměvy, i starší a nemocní lidé volí se zájemem. Vracíme se do volební místnosti a mrzíme (ostatně jako včera). Později už nedočkavě vyhlížíme jednotlivé voliče a dokonce bychom přivítali i ten zájezd „cizinců“, jímž se už od včerejška strašíme. Nepřijel. Od 11 hodin se střídáme na oběd.

14.00 hodin — Zavíráme! Trochu rozpaků jak začít a dáváme se do práce. Ve 14.15 si první z nás sundává sako, postupně ho následují další. I při počítání se lze pěkně zahrát! Pomalu se dobráme prvních výsledků, ostatně nijak překvapivých. — A končíme! Poslední kontrola vychází, odvážíme výsledky do Děčína.

Doma jsme poměrně brzy. Manželka, která byla ve větším okruhu, přichází po půlnoci, jsou i taci, které se dostanou domů až v pět hodin!

Tak to tedy ve stručnosti probíhalo u nás na Studánce. Všimli jste si ale jedné věci? Nikde se tu nemluví o příslušnících jednotlivých stran nebo hnutí, byť tu byli pochopitelně zastoupeni. Dokonce jsme se při představování „zařadili“ každý do té své strany. Zkrátka jsme však na stranickou příslušnost zase zapomněli a stali se kolektivem lidí, které spojila jedna myšlenka a jeden cíl — úspěšný průběh svobodných voleb — a ony stranické zájmy šly stranou. Ze by to byl předobraz budoucí situace v našem městě? Dej Bůh! JAN BECHYNĚ

Jak jsem prožil volby

Měl jsem to štěstí být při tom jako člen volební komise a rád bych se s vámi podělil o své zážitky. Nechtejte vyčerpávající zprávu, berte tento článek spíš jako volně řazené imprese z oněch dvou dnů.

Pátek 8. 6., 9.00 hodin — Poslední schůzka předsedu, místopředsedů a zapisovatelek okrskových komisí v kanceláři předsedy MěstNV. Starosta působí poněkud unaveným dojmem, my ostatní jsme spíš trochu nervozní a vyplášení. Nikdo z nás nemá zkušenosti s tím, co přijde, takže obavy, abychom něco nepopletli, jsou celkem pochopitelné. Podle toho také vypadají dotazy. Máme například starosti i s tím, kam zapsat cizincům účast ve volbách, což se pochopitelně ukáže jako úplně zbytečné.

10.00 hodin — Předsedové komisi přebírají nezbytné formuláře a materiály, seznamy voličů a kドvico ještě (je toho plná pěkná veliká škatule) a odjíždíme do svých působišť. My například na Studánku.

10.15 hodin — Otevíráme volební místnost, kontrolujeme, zda je všechno připraveno k volbám. Výzdoba je v pořádku, visí tu i oba naše státní znaky a portrét (neretušovaný) pana prezidenta. Trochu odbytý nám připadá úklid, sháníme tedy vysavač kbelík a hadr a spolu s dalšími členy komise, kteří se mezitím už dostavili, se pouštíme do dokončení úklidu.

11.30 hodin — S úklidem jsme hotovi, rozkládáme „lejstra“, zkoušíme telefon, domlouváme se, že zahajuje-

me o půl hodiny dříve a jedeme na oběd (díky, pane Vítku).

13.30 hodin — Otevíráme volební místnost, přichází první volička. Shodou okolnosti je nejmladší z celého okrsku, dostává tedy malou pozornost a jde volit. Začínají se troubit další voliči. Než překonáme trémou a první nejistotu, panuje trochu zmatku, ale rychle se orientujeme a po chvíli vše běží jako po máslu.

14.30 hodin — První zádrhel. Nepozorný volič hodil obálku s platnými hlasovacími lístky do odkládací škatule. Rychle se radíme, škatuli otevíráme a situace je zachráněna. Pokusený napodobil onoho nepozorného voliče však mají i další, provádíme proto menší přestavbu a stěhujeme schránku na nepoužité hlasovací lístky na méně nebezpečné místo (byla zatím za plentou). Po chvíli zvládáme i první voličské průkazy a začínáme věřit, že už nás hned tak něco nevyvede z míry.

17.00 hodin — první várka odjíždí na společnou večeři, my varnsdorští si také jdeme „odvolit“. (Jsme pochopitelně také zvědaví, jak to chodí u našich kolegů.) Po návratu zjištujeme, že voličů začíná pomalu ubývat a zbývá čas i na popovídání a bližší seznámení.

22.00 hodin — Zavíráme! Pečetíme schránky, kontrolujeme okna, zamýkáme a pečetíme dveře. Vládu přebírají chlapci, kteří se dobrovolně rozdělí zajistit noční ostrahu.

Zábava i sport pro děti

Lidé pro děti — tak jsem před časem nazval kolektiv učitelek, vychovatelek i rodičů z 3. základní školy ve Východní ulici. že je to „titul výstížný“, dokázal 4. ročník závodu rodičů s dětmi, uspořádaný touto školou jako již tradiční dárek k Mezinárodnímu dni dětí.

Letos zaznamenal rekordní účast — téměř polovinu všech rodičů dětí navštěvujících školu (přesně dvaasedmdesát soutěžních dvojic). Disciplíny byly převážně zábavné, ale i sportovně náročné — běh pozpátku, slalom, hod plným míčem, skok do délky z místa (a s batohem na zádech), šplh,

přeskoky švihadla a mnohými obávaná chůze na chůdách na čas.

Tatínkové v sobě znova objevili sportovního ducha a do každé disciplíny šli s velkou výrou. Maminky se na několik hodin změnily na „holky ze čtvrté bě“, což dokázaly především se švihadly. Děti byly právem na své rodiče pyšné — často důležití a nepřístupní dospělí dokázali ale společně na chvíli přijmout své ratolesti jako rovnocenné partnery. A tak — přestože stupně vítězů byly tradičně pouze tři, zasloužili si na nich stát všichni. Pořadatelé s tím počítali — včetně odměny byly připraveny pro

všechny zúčastněné děti. Peněžitým darem na jejich nákup přispěl patroňátní 5. občanský výbor, který navíc na závěr akce připravil oblíbený táborák s opékáním vuřtů. Zkrátka — letošní první červnové odpoledne na hřišti „za školou“ obohatilo všechny zúčastněné o svátek lidské vzájemnosti, které především v nejbližší budoucnosti v naší společnosti i městě bude zapotřebí.

-MH-

TEPLÁ VODA V LÉTĚ

Výměníkové stanice, napojené na teplárnu s. p. Velveta a s. p. Elite, tj. na Koněvově třídě, Východní ulici, u hotelu Panorama, u nové ZŠ a u ČSAD budou v letním období dodávat teplou užitkovou vodu pro obyvatelstvo následovně.

Pondělí až pátek 6.00—22.00 hodin
Sobota 8.00—22.00 hodin

V době celozávodní dovolené s. p. Velveta a Elite nebudou teplárny v provozu a proto nebude ani teplá voda.

Plynová kotelná (VI. okres) bude dodávat teplou vodu takto:

Pondělí až neděle 8.00—22.00 hodin

Plynová kotelná bude v provozu i v době celozávodních dovolených, kromě jednoho dne, kdy bude provedena výměna zabezpečovacího potrubí.

Výměníková stanice pro III. KBV (u domu mládeže) bude dodávat teplou vodu takto:

Pondělí až neděle 6.00—22.00 hodin

Bytový podnik připravuje v rámci racionalizace provozu takové technologické zařízení, které by umožnilo dodávku teplé vody pro IV. stavbu (u ČSAD) tak, aby byla na stejně úrovni, jako je pro III. KBV, tj. i v sobotu a v neděli. Současná technologie na výměníku (peršingy) to zatím neumožňuje.

-RK-

Soutěžilo se skutečně s plným zařízením.
Foto: Milan Tesař

Ke neuvedení, jak složitě je definičnáno, co je to ves, vesnice. Nejčastěji se bere v potaz zaměstnání obyvatelstva (zemědělství) a způsob zástavby (nesevřená jako ve městě). Obojí se mění krajově i v průběhu času. Tak máme okrouhlíce, silniční oboustranné, rozptýlené, hromadné, návesní, přípotoční a řadu jiných vsí. Názvy jsou snad srozumitelné a nepotřebují výklad.

Také na Varnsdorfu zanechaly stopy oba uvedené charakterizační vlivy. V dobách, kdy sem přišli první kolonisté (kolem roku 1250), tekla našim údolím Mandava, na niž navazovaly huboké lesy na okolních stránicích. Člověk-kolonizátor vzdělával půdu, avšak ještě na plánu z roku 1775 je bezlesé údolí kolem Mandavy poměrně úzké. Cestu do Rumburka přes Studánku bychom vykonali převážně lesem.

Varnsdorf, později zvaný Alt-Varnsdorf (dnešní I. a část IV. okresu), a v roce 1689 vzniklý Neu-Varnsdorf (dnešní VI. a VIII. okres) mají charakter připojovacího osídlení, což je dosud vidět na zástavbě podél Man-

davy u stadiónu a hlavně po obou stranách naší řeky v VII. a VIII. okresu. K tomu už došlo za nových majitelů Lichtenštejnů, kteří zdejší panství koupili kolem roku 1681. Lesy ustupují a na nově získaném území

Naše vesnice

mí vznikají nové obce, jména dostávají podle členů knížecí rodiny. Tak se roku 1799 objevuje Floriánsdorf (Hrádek a okolí), brzy jej následuje slavný Karlsdorf (VI. okres) v roce 1727, potom v roce 1783 vzniká Starý Francenčík (V. okres) a proslavenou šestici uzavírá v roce 1800 Nový Francenčík (III. okres). Poslední čtyři jmenované obce mají charakter rozptýlené zástavby, tak typické pro horské kraje. Vývoj však nebyl tak jednoduchý, jak by se na první pohled zdálo, katastry obcí se prolínaly, vznikaly sporý, řešením by bylo spojení v jednu obec, k čemuž došlo v roce 1849, ale to už je jiná kapitola, o ní zase jindy.

Kolem roku 1800 (\pm 25 let) je doba vzniku manufaktur přeměňujících se v továrny. Tento fakt prudce mění charakter zástavby: vedle zmíněných továren vzniká celá řada domů, obydlí. Přičinou změn zástavby jsou proměny v zaměstnání obyvatelstva.

Varnsdorf tedy vznikl sloučením šesti obcí a ve svém názvu dosud nese ono hrde „dorf“. Byl povýšen na město, ale charakter vesnice v tom nejlepším slova smyslu mu zůstal. Sevřená městská zástavba je vlastně na několika malo desítkách metrů: pár domů od lékárny k čistírně a dále od prodejny obuvi k optice a zelenině. To je vše, ostatní je do zeleně ponorené...

Kdosi básnický nadaný vymyslel po roce 1945 slogan (objevíme společně autora, po těch letech): Varnsdorf — město mládí, zahrad a komínů. Máme ho rádi takový, jaký je, můžeme na něj být hrdi, neboť takto parkově rozptýlených měst je málo, jsou to unikáty.

Jen pokazit si ho nesmíme!

JOSEF FIALA